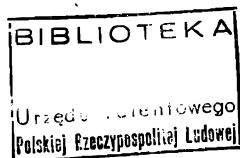

B25c 1/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44070

Kl. 87 a, 18

Prämeta Präzisionsmetall-und Kunststofferzeugnisse *)

G. Baumann u. Co

Kolonja, Niemiecka Republika Federalna

Przyrząd do przybijania zawiasów do okien, drzwi, wrót itp.

Patent trwa od dnia 27 kwietnia 1959 r.

Wynalazek dotyczy przyrządu do przybijania zawiasów do okien, drzwi, szaf, wszelkich drzwi zewnętrznych i wewnętrznych, wrót itp., zwłaszcza mocowanych za pomocą trzpieni i posiadających oprócz tych trzpieni kolek zabezpieczających przed niepożądanym obrotem.

Przyrządy do przybijania zawiasów tego rodzaju są znane i wytwarzane w różnych wykonaniach. Przyrządy do przybijania są wyposażone na przykład w długą powierzchnię wsporczą, która wystaje poza uchwyt. W wielu przypadkach długość powierzchni wsporczej jest jednak niedostateczna, na skutek czego występuje działanie dźwigniowe, uniemożliwiające dokładne i pewne przyłożenie szablonu. Szablon musi być uchwycony i przytrzymywany jedną ręką, wskutek czego tylko jedną ręką można nawiercać otwory. Poza tym znane postacie szablonów wymagają w tym zastosowaniu użycia

dwóch różnych szablonów, jednego górnego lewego i jednego prawego dolnego, względnie prawego górnego i lewego dolnego. Jeśli zawias posiadał zabezpieczenie przeciwko niepożądanemu obrotowi oraz zabezpieczenie pociągowe utworzone z dodatkowego kołka, wówczas kolek ten musiał być wbity za pomocą specjalnego szablonu.

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd do przybijania zawiasów o zamocowaniu czopowym, nie wykazujący wyżej wymienionych niedogodności. Przyrząd wyróżnia się tym, że szablon z tulejami do nawiercania otworów oraz uchwyt w postaci kabłąka tworzą dwie oddzielne części połączone ze sobą obrotowo i rozłącznie. Kabłąk jest celowo połączony z szablonem do nawiercania, na linii łączącej osie tulei do nawiercania otworów w ramie. Oś obrotu składa się z trzpienia lub też bezpośrednio z tulei wierniczej. Tuleje do nawiercania lub otwory do nawiercania lewego lub prawego skrzydła drzwi są umieszczone na szablonie, symetrycznie w stosunku do pierwszej tulei do nawiercania.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Wolfgang Ramien.

Kabłak przyrządu według wynalazku stanowi część, przy której szablon do nawiercania i drzwi, zostają wspólnie dociśnięte do ramy i trwale zamocowane za pomocą kleszczy, np. zwykłych kleszczy Schreintera. W pewnych przypadkach kabłak może być trzymany ręcznie. W obu przypadkach dzięki obrotowemu połączeniu szablonu do nawiercania oraz kabłaka uzyskuje się możliwość przemieszczania kabłaka w dowolnym kierunku, pod warunkiem istnienia dostatecznie dużej przestrzeni, przez co zapewnia się zawsze w jednej operacji i przy jednym dociśnięciu możliwość pewnego manipulowania i przykładania szablonu do nawiercania. Szablon można przyłożyć i docisnąć każdorazowo najwłaściwiej niezależnie od tego, czy dotyczy to prawego czy lewego przyłożenia lub też czy szablon ma być przyłożony do drzwi w górnej czy w dolnej ich części. Rozdzielenie obu części przyrządu według wynalazku ma poza tym tę zaletę, że można stosować jeden i ten sam kabłak do różnych wielkości szablonów oraz do różnych rodzajów zawiasów z umocowaniem czopowym. Dzięki temu uzyskuje się znaczne ułatwienia w składowaniu tak u wytwórcy, jak i u kupca oraz użytkownika. Kabłak może posiadać na końcu powierzchnię wsporczą. Poza tym jest on wyposażony w płaską powierzchnię, umieszczoną na jego górnej części i służącą do założenia kleszczy. Odległość tej powierzchni płaskiej od osi obrotu jest celowo krótsza, aniżeli odległość powierzchni wsporczej od tejże osi. Dzięki temu nierównemu podziałowi długości uzyskuje się to, że dociskany szablon do nawiercania jest poddany większemu naciskowi kleszczy. Poza tym kabłak może posiadać w pobliżu osi obrotu jeden lub więcej prześwitów, a to w tym celu, aby w każdym położeniu kabłaka w stosunku do szablonu do nawiercania, otwory prowadnicze były dostępne dla przewidzianego ewentualnie koła zabezpieczającego przed niepożądanym obrotem oraz aby kabłak ich nie przysłaniał. Dzięki temu uzyskuje się możliwość swobodnego manipulowania przyrządem do przybijania według wynalazku.

Szablony do nawiercania łączone wymiennie z kabłakiem, mogą posiadać różne wielkości i zależnie od sposobu przybijania zawiasów do drzwi mogą posiadać różne kształty. Stosować można szablony do prostych i wykręconych zawiasów do drzwi, okien itp., znajdujących się w jednej płaszczyźnie z ramą drzwi, wgłębionych lub wystających względem niej lub też z wpustami.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony przykładowo na rysunku, na którym fig. 1 i 2 przedstawiają kształt zawiasy z zamocowaniem czopowym oraz zawiasę w stanie przybitym na drzwiach z wpustem, fig. 3 i 4 — przyrząd do przybijania według wynalazku w widoku z boku oraz w widoku z góry w stanie przyłożonym, fig. 5 i 6 — dalsze przykładowe wykonania przyrządu do przybijania według wynalazku z zawiasą prostą oraz zawiasą wykręconą, dzięki któremu drzwi zamykają się z powrotem same.

Przyrząd do przybijania według wynalazku w przypadku zawiasy wyposażonej w zamocowanie czopowe, jest przedstawiony na fig. 1 i 2. Tego rodzaju zawiasa składa się z części zawiasowych 1 i 2, zaopatrzonych w trzpień 3 i 4. Jedna z części zawiasowych, na przykład część dolna 2, jest wyposażona w czop zawiasowy 5 oraz w kołek 6 zabezpieczający przed niepożądanym obrotem. Zawiasa zostaje w ten sposób przybita do drzwi, że trzpień 4 zachodzi w ramę 7, a trzpień 3 w płytę 8 drzwi. Poza tym kołek 6 zabezpieczający przed niepożądanym obrotem wchodzi także w drzewo ramy.

Przyrząd do przybijania według wynalazku składa się z szablonu 9 do nawiercania oraz kabłaka 10. Obie te części są ze sobą połączone obrotowo i rozłącznie. Szablon 9 do nawiercania posiada obrotowy czop 11, na który nasadza się kabłak 10. Czop obrotowy 11 jest celowo wykonany jednocześnie jako tuleja do nawiercania otworu na trzpień 4. Obie dalsze tuleje 12 i 13 służą do nawiercania otworów na trzpień 3, a mianowicie tuleja 12 do lewego, a tuleja 13 do prawego trzpienia. Tuleje do nawiercania 14 i 15 służą jako prowadzenie wiertła przy wykonywaniu otworu na kołek 6 zabezpieczający przed obrotem i to zarówno dla lewego jak i prawego przybicia.

Kabłak 10 znajduje się w takiej odległości od powierzchni przyłożenia, na przykład od skrzydła drzwiowego, że może być wygodnie uchwycony ręką. Nakłada się go powierzchnią wspornikową 16 na przykład na skrzydło drzwiowym lub tym podobnym. Powierzchnia wspornikowa 16 może być pokryta ochronnym materiałem 16a zwiększającym tarcie, na przykład z filcu, gumy lub tym podobnym. Płaska wystająca powierzchnia 17 służy do założenia kleszczy. Powierzchnia 17 służąca do założenia kleszczy jest celowo umieszczona bliżej osi obrotu 11, aniżeli powierzchnia wspornikowa 16, dzięki czemu większa część siły nacisku kleszczy działa na

szablón 2 do nawiercania. Otwór 19 w kabłąku 10 na oś obrotu względnie tuleję do nawiercania 11 jest celowo większy aniżeli sama tuleja 11, a to w tym celu, aby obie części przyrządu miały pewien luz, umożliwiający im na dostosowanie się do różnych wysokości przybijania do skrzydła drzwiowego itp. Dla mocnego przytrzymania względem siebie obrotowych części 9 i 10 służy włożona między nie podkładka sprężynująca 20. Tuleje 12 i 13 są wykonane ukośnie w tym celu, aby czopy mogły głębiej wnikać w skrzydło drzwiowe.

Każdy z przedstawionych na fig. 5 i 6 szablonów wiertniczych 21 i 22 do drzwi połączonych jedną stroną z ramą lub do drzwi które są cofnięte, lub wystają w stosunku do ramy, posiada po jednej specjalnej nasadce 23 i 24, wyposażonej w trzpień 25 lub 26 służący jako oś obrotu dla nałożonego nań kabłąka, który może mieć ten sam kształt jak w szablonie do nawiercania 9. Odpowiednio do innego położenia skrzydła drzwiowego w stosunku do ramy, tuleje do wiercenia otworów na trzpienie 3 i 4 są częściowo ułożone w innym kierunku.

Zastrzeżenia patentowe

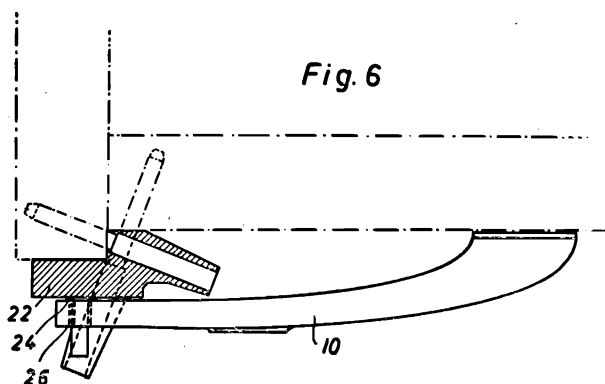
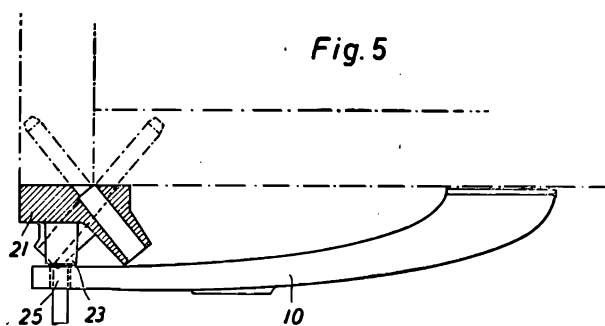
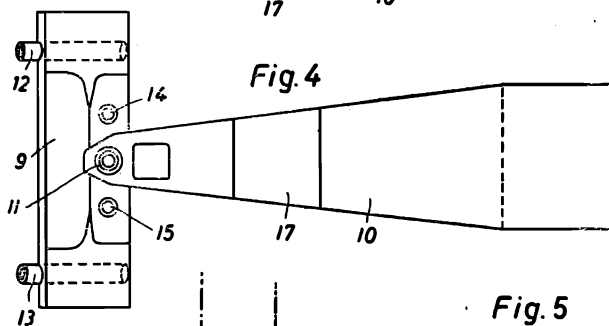
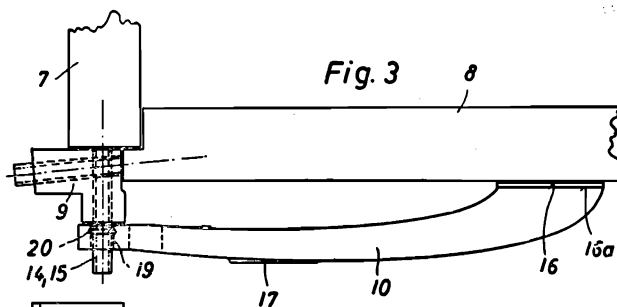
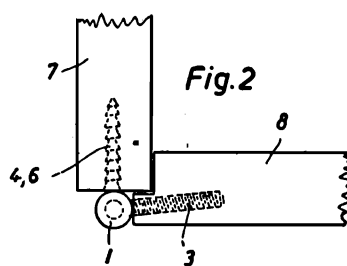
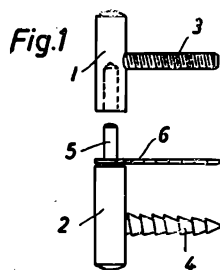
1. Przyrząd do przybijania zawiasów umocowanych za pomocą trzpień do okien, drzwi, wrót itp., zwłaszcza zaopatrzonych również w kolek zabezpieczający przed niepożądanym obrotem, znamieny tym, że składa się z szablonu do nawiercania (9, 21, 22) posiadającego tuleję do nawiercania oraz z uchwytu w postaci kabłąka (10), przy czym obie te części są względem siebie osadzone obrotowo i rozłącznie.
2. Przyrząd do przybijania według zastrz. 1, znamieny tym, że kabłąk jest połączony z szablonem do nawiercania na prostej łączącej osie tulei do nawiercania (11, 14, 15), przy

czym osią obrotu jest trzpień (25, 26) lub bezpośrednio tuleja (11) do nawiercania.

3. Przyrząd do przybijania według zastrz. 1, znamieny tym, że kabłąk jest połączony z szablonem do nawiercania na osi symetrii między obydwoma tulejami do nawiercania otworów w skrzydle drzwiowym, przy czym osią obrotu jest trzpień (25, 26) lub bezpośrednio tuleja (11) do nawiercania.
4. Przyrząd do przybijania według zastrz. 1-3, znamieny tym, że kabłąk posiada na swym zakończeniu powierzchnię wsporczą (16), a na górnej części płaską powierzchnię (17) do przykładania kleszczy lub tp., której odległość od osi obrotu (11) jest mniejsza, aniżeli odległość od powierzchni wsporczej (16).
5. Przyrząd do przybijania według zastrz. 1-4, znamieny tym, że otwór (19) umieszczony w kabłąku (10) i obejmujący oś obrotu, posiada większą średnicę, aniżeli czop obrotowy lub tuleja do nawiercania, przy czym w otworze (19) jest umieszczony pierścień sprężynujący (20) celem uzyskania działania ściskającego.
6. Przyrząd do przybijania według zastrz. 1-5, znamieny tym, że w szablonie do nawiercania jest osadzony szereg tulei do nawiercania skierowanych ukośnie.
7. Przyrząd do przybijania według zastrz. 1-6, znamieny tym, że kabłąk (10) posiada szablon do nawiercania wymienny do prostych i wykręconych zawiasów do drzwi, okien itp. znajdujących się w jednej płaszczyźnie z ramą, wgłębionych lub wystających względem niej lub też do drzwi i okien z wpustami.

Prämeta Präzisionsmetall-und
Kunststoffherzeugnisse
G. Baumann u. Co

Zastępca: dr Andrzej Au
rzecznik patentowy

2298. RSW „Prasa“, Kielce

BIBLIOTEKA
Urzędu patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej